

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Magdalenou Ježkovou ve věci

žalobce: JUDr. Ing. R. C., Ph.D.
zastoupený advokátem JUDr. Mgr. Filipem Rigelem, Ph.D.
se sídlem Teplého 2786, 530 02 Pardubice

proti
žalovanému: Krajský úřad Libereckého kraje
se sídlem U Jezu 642/2a 461 80 Liberec

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. dubna 2022, č. j. KULK 30544/2022, OSH 53/22-2/67.1/2022/NL

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne ze dne 22. dubna 2022, č. j. KULK 30544/2022, OSH 53/22-2/67.1/2022/NL a rozhodnutí Městského úřadu Trutnov ze dne 13. září 2021, č. j. MUTN 66205/2021, se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč, a to do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Trutnov (dále též „správní orgán I. stupně“) ze dne 13. 9. 2021, č. j. MUTN-66205/2021. Správní orgán I. stupně shledal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se měl žalobce dopustit tím, že dne 1. 6. 2019 v 15:02 h v obci Svoboda nad Úpou v ulici Úpská na silnici č. II/296 u domu čp. 327 ve směru jízdy na obec Trutnov, jako řidič osobního motorového vozidla zn. Škoda Octavia, rzv x, v překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci stanovenou obecnou právní úpravou na 50km/h o 20km/h a více. Správní orgán I. stupně shledal žalobce vinným z předmětného přestupku a uložil mu podle § 35 až § 40 a § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“), pokutu ve výši 2 500 Kč a podle § 95 odst. 1 přestupkového zákona, § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v úvodu žaloby stručně zrekapituloval dosavadní správní řízení a uvedl, že předmětnou žalobu podává pro nezákonnost napadeného rozhodnutí a vady řízení. Následně žalobce v žalobě vymezil celkem tři žalobní body.
3. Za první žalobní bod označil žalobce podjatost správního orgánu. Žalobce uvedl, že je a též v době skutku, který byl předmětem přestupkového řízení, ve kterém bylo vydáno napadené rozhodnutí, byl členem zastupitelstva Královehradeckého kraje. S ohledem na tuto skutečnost odkazuje na § 63 odst. 2 přestupkového zákona. Žalobce uvedl, že v předmětném přestupkovém řízení rozhodoval jako orgán prvního stupně opakovaně Městský úřad v Trutnově, jehož odvolacím orgánem je Krajský úřad Královehradeckého kraje. Dle žalobce byl Městský úřad v Trutnově dle § 63 odst. 2 přestupkového zákona ex lege vyloučen a k delegaci projednávané věci mělo být přistoupeno již před zahájením řízení před správním orgánem I. stupně. Žalobce uvedl, že Krajský úřad Libereckého kraje napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a v plném rozsahu potvrdil rozhodnutí vyloučeného Městského úřadu v Trutnově. Napadené rozhodnutí, jakož i veškerá rozhodnutí vyloučeného správního orgánu I. stupně, jsou dle žalobce s ohledem na výše uvedené nezákonná a řízení před správními orgány, které tato rozhodnutí vydaly, je zatíženo tak závažnými procesními vadami, že tato rozhodnutí, která jsou jeho výsledkem, nemohou obstát.
4. Jako druhý žalobní bod uvedl žalobce nezákonnost napadeného rozhodnutí spočívající v nesprávném právním posouzení skutku a nedostatečném zjištění skutkového stavu. Žalobce namítl, že zvýšenou rychlostí jel z důvodu, že vozidlo, které předjížděl, začalo při jeho předjížděcím manévru nedovoleně zrychlovat a žalobce tak překročením rychlosti až na 70 km/h odvracel ve smyslu § 24 odst. 1 přestupkového zákona nebezpečí přímo hrozící zájmu chráněnému zákonem vyvolané řidičem předjížděného vozidla. Žalobce uvedl, že nepřekročil rychlost 20 km/h zaviněně ani z nedbalosti. Dále k uvedenému žalobnímu bodu žalobce namítl, že správní orgány dostatečně nezjistily

skutkový stav (např. výsledkem řidiče předjížděného vozidla) a nedošlo tak k naplnění zásady materiální pravdy dle § 3 správního řádu, čímž bylo zasaženo do práva žalobce na spravedlivý proces.

5. V třetím žalobním bodě namítl žalobce další závažné vady v řízení, které předcházelo napadenému rozhodnutí. Usnesení Ministerstva dopravy, odboru agend řidičů, ze dne 5. 1. 2021, č. j. 4894/2020-160-SPR/3, které mělo být dle odůvodnění vydáno podle § 63 odst. 2 přestupkového zákona, je dle žalobce nezákonné, neboť Ministerstvo dopravy pověřilo nikoliv „jiný věcně příslušný správní orgán“ ve správním obvodu „jiného odvolacího správního orgánu“, nýbrž přímo odvolací správní orgán, konkrétně Krajský úřad Libereckého kraje. Současně žalobce namítá, že mu předmětné usnesení Ministerstva dopravy České republiky nebylo řádně doručeno.
6. Žalobce v závěru žaloby navrhl, aby krajský soud zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému se závazným právním názorem k dalšímu řízení podle § 78 odst. 1, 4 a 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a případně zrušil i rozhodnutí vyloučeného správního orgánu I. stupně.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný k žalobním námitkám uvedl, že se v odůvodnění svého rozhodnutí vyjádřil k argumentům i návrhům žalobce a na tomto svém vyjádření i nadále trvá. Pokud se jedná o výhrady žalobce proti usnesení Ministerstva dopravy České republiky ze dne 5. 1. 2021, č. j. 4894/2020-160-SPR/3, žalobce měl možnost podat proti němu rozklad, o čemž byl náležitě poučen v poučení usnesení. Žalobce rozklad proti usnesení nepodal, a tak je pravomocné a jako takové i závazné. K pochybnosti o doručení předmětného usnesení žalovaný uvedl, že vzhledem ke skutečnosti, že žalobce v podané žalobě vytýká vady, tak mu zjevně doručeno bylo (o čemž může podat informaci Ministerstvo dopravy České republiky) a daná námitka je nedůvodná. Žalovaný navrhl, aby krajský soud správní žalobu ze dne 11. 6. 2022 č. j. 31 A 14/2022 v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. v celém rozsahu zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek podle části třetí hlavy druhé dílu prvního s. ř. s. bez nařízení jednání ve smyslu § 51 s. ř. s. Po prostudování obsahu správního spisu v kontextu s žalobními námitkami rozhodl krajský soud následovně.

A. Skutkový stav věci

9. Z obsahu předloženého správního spisu vyplynulo, že správní orgán I. stupně obdržel od Policie České republiky oznámení přestupku ze dne 27. 6. 2019 č. j. KRPH-54980-7/PŘ-2019-051006, dle kterého je žalobce podezřelý z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu.
10. Správní orgán I. stupně vydal dne 27. 4. 2020 příkaz č. j. MUTN 38258/2020, jímž žalobce uznal vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu. Za uvedený přestupek mu byla správním orgánem I. stupně uložena pokuta ve výši 2 500 Kč. Správní orgán I. stupně obdržel dne 18. 5. 2020 odpor žalobce proti příkazu ze dne 27. 4. 2020.

11. Dne 21. 5. 2020 předvolal správní orgán I. stupně žalobce k ústnímu jednání v dané přestupkové věci. Žalobce se z jednání z pracovních důvodů omluvil. Dne 22. 6. 2020 vydal správní orgán I. stupně usnesení č. j. MUTN 58251/2020, ve kterém žalobci určil dle § 39 správního řádu lhůtu k vyjádření se k podkladům k rozhodnutí v řízení z předmětného přestupku. Žalobce proti usnesení ze dne 22. 6. 2020 podal odvolání, které správní orgán I. stupně v souladu s § 88 správního řádu postoupil odvolacímu správnímu orgánu, tj. Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje. Předmětné odvolání Krajský úřad Královéhradeckého kraje rozhodnutím ze dne 1. 10. 2020 č. j. KUKHK-27257/DS/2020/Kj zamítl.
12. Správní orgán I. stupně vydal dne 15. 9. 2020 rozhodnutí č. j. MUTN 87574/2020, jímž žalobce uznal vinným ze spáchání přestupu dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu. Žalobce podal dne 9. 10. 2020 proti rozhodnutí ze dne 15. 9. 2020 odvolání, které správní orgán I. stupně v souladu s § 88 správního řádu postoupil odvolacímu správnímu orgánu, tj. Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje.
13. Krajský úřad Královéhradeckého kraje zaslal Ministerstvu dopravy České republiky spisovou dokumentaci k předmětnému přestupku, neboť žalobce je dle listin založených ve správním spise na č. l. 33 a 34 od 13. 10. 2012 členem zastupitelstva Královéhradeckého kraje. Ministerstvo dopravy České republiky s ohledem na § 63 odst. 2 přestupkového zákona vydalo dne 5. 1. 2021 usnesení č. j. 4897/2020-160-SPR/3, kterým určilo jako věcně příslušný správní orgán k vedení odvolacího řízení ve věci předmětného přestupku žalovaného.
14. Žalovaný dne 2. 3. 2021 vydal rozhodnutí č. j. OD 84/21-2/67.1/21016/NL, kterým zrušil rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 15. 9. 2020 č. j. MUTN 87574/2020 a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k novému projednání.
15. Správní orgán I. stupně vydal dne 13. 9. 2021 rozhodnutí č. j. MUTN 66205/2021, jímž žalobce uznal vinným ze spáchání přestupu dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu. Za uvedený přestupek mu byla správním orgánem I. stupně uložena pokuta ve výši 2 500 Kč a současně byla obviněnému uložena povinnost uhradit náklady řízení v paušálně stanovené částce 1 000 Kč. Žalobce podal dne 11. 10. 2021 proti rozhodnutí ze dne 13. 9. 2021 odvolání, které správní orgán I. stupně dne 13. 1. 2022 v souladu s § 88 správního řádu postoupil odvolacímu správnímu orgánu, tj. žalovanému. Žalovaný vydal dne 22. 4. 2022 rozhodnutí č. j. KULK 30544/2022, OSH 53/22-2/67.1/2021/NL, kterým odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil v plném rozsahu.

B. Právní závěry

16. Po provedeném přezkumném řízení soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
17. Stěžejní otázkou v projednávané věci je posouzení toho, zda o daném přestupku mohl jako orgán prvního stupně rozhodovat Městský úřad v Trutnově, jehož nadřízeným správním orgánem je Krajský úřad Královéhradeckého kraje, ve kterém je žalobce členem zastupitelstva. Při zvažování této otázky vycházel krajský soud z příslušné právní úpravy přestupkového zákona a soudní judikatury.
18. Podle § 63 odst. 2 přestupkového zákona je-li podezřelým z přestupku územní samosprávný celek, jehož orgán je odvolacím správním orgánem vůči správnímu orgánu příslušnému k řízení o tomto přestupku, nadřízený správní orgán odvolacího správního

orgánu usnesením pověřit řízením o tomto přestupku jiný věcně příslušný správní orgán ve správním obvodu jiného odvolacího správního orgánu. Obdobně se postupuje, je-li podezřelým z přestupku člen zastupitelstva územního samosprávného celku, jehož orgán je odvolacím správním orgánem vůči správnímu orgánu příslušnému k řízení o tomto přestupku.

19. Podle důvodové zprávy k § 63 přestupkového zákona „[z]ákon v podstatě upravuje speciální pravidla vyloučení pro podjatost. Ačkoliv by to bylo v řadě případů dovoditelné v rámci obecné úpravy ve správním řádu, zákon stanoví, že je z řízení vyloučen orgán územního samosprávného celku, pokud má být obviněným tento územní samosprávný celek (například obecní úřad nemůže projednávat přestupek své vlastní obce). Akcentuje se tak povaha řízení o přestupku jako správního řízení, na něž jsou kladeny vyšší nároky z hlediska procesních standardů, a zjednodušuje se postup v řízení proti situaci, kdy by muselo být postupováno podle § 14 správního řádu. Dalším důvodem pro vyloučení správního orgánu z projednávání přestupku je to, že obviněným z přestupku je člen zastupitelstva územního samosprávného celku, jehož orgán je příslušným správním orgánem. Tento důvod sleduje legitimitu a nestrannost řízení především u malých obecních úřadů a vyžádala si jej praxe. Na popsané důvody vyloučení z projednávání věci navazuje postup změny příslušnosti, který doplní § 131 správního řádu. Správní orgán, resp. oprávněná úřední osoba, tak nebude muset ve smyslu § 14 správního řádu zkoumat, zda má pro svůj vztah k účastníkům řízení zájem na výsledku řízení, pro který lze pochybovat o její nepodjatosti, nýbrž tento vztah, resp. vztah obviněného a příslušného správního orgánu, bude sám o sobě důvodem pro vyloučení celého příslušného správního orgánu (nikoliv jednotlivé úřední osoby, neboť jde o vztah k příslušnému správnímu orgánu) z řízení. Z toho důvodu nebude nutné o vyloučení speciálně rozhodovat, ale příslušný správní orgán věc předá nadřízenému správnímu orgánu, aby provedl delegaci, a přitom jej na existenci daného vztahu upozorní.
20. Obdobným způsobem je upravena i situace, kde je výše popsaný vztah dán vůči odvolacímu správnímu orgánu. Odvolacím správním orgánem je nutno ve smyslu § 89 odst. 1 správního řádu rozumět nejbližší nadřízený správní orgán (vizte § 178 správního řádu). Tím se zamezí například situaci, kdy by o přestupku kraje rozhodl obecní úřad a v odvolacím řízení by pak ve věci rozhodoval krajský úřad jako orgán obviněného kraje. V tomto případě tedy bude delegaci provádět nadřízený správní orgán odvolacího správního orgánu, tedy zpravidla příslušné ministerstvo. Ve věci pak bude rozhodovat obecní úřad mimo správní obvod vyloučeného krajského úřadu.“
21. Komentářová literatura k § 63 ods. 2 přestupkového zákona uvádí následující „Odstavec 2 upravuje situaci, kdy je územní samosprávný celek nebo člen jeho zastupitelstva podezřelým z přestupku a zároveň orgán tohoto územního samosprávného celku by byl v daném přestupkovém řízení odvolacím správním orgánem. Podle § 89 odst. 1 spr. řádu je odvolacím správním orgánem nejbližší nadřízený správní orgán (pro určení nadřízeného správního orgánu se uplatní pravidla, na něž odkazuje komentář k odstavci 1). Jsou-li splněny popsané podmínky, nadřízený správní orgán odvolacího správního orgánu usnesením pověřit řízením o tomto přestupku jiný věcně příslušný správní orgán ve správním obvodu jiného odvolacího správního orgánu. Ustanovení tak eliminuje situaci, kdy by nadřízený krajský úřad (potenciálně) rozhodoval ve své věci (resp. ve věci člena zastupitelstva daného kraje). Věcně příslušné ministerstvo nebo jiný ústřední správní úřad deleguje dotčené přestupkové řízení mimo správní obvod kraje podezřelého z přestupku (případně člena zastupitelstva

takového kraje podezřelého z přestupku). Ve věci bude následně rozhodovat orgán obce ve správním obvodu jiného kraje.

22. *Zákon ukládá, aby řízení bylo vedeno mimo správní obvod dotčeného kraje již při rozhodování v prvním stupni, neboť již v této fázi správního řízení je může odvolací orgán (nadřízený správní orgán) ovlivnit. Správní řád dává nadřízenému správnímu orgánu řadu oprávnění, např. v rámci opatření proti nečinnosti může věc převzít a rozhodnout namísto nečinného správního orgánu.*“ (BOHADLO, David. Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich: komentář. 2. vydání. Praha: Wolters Kluwer, 2022. In: ASPI [právní informační systém], k § 63 odst. 2. ISBN 978-80-7676-419-4.).
23. V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 10. října 2007 č. j. 2 As 29/2007 – 74 obviněný z přestupku namítal podjatost úředních osob městského i krajského úřadu z důvodu, že on sám je členem zastupitelstva města i kraje, a proto se domáhal projednání věci před správním orgánem v jiném kraji. Soud v daném případě neshledal podjatost úředních osob a konstatoval, že důvodem pro vyloučení úřední osoby podle § 14 správního řádu není pouhá skutečnost, že tato osoba, jako pracovník městského či krajského úřadu, rozhoduje ve věci přestupku, z něhož je obviněn zastupitel příslušného města či kraje. Jak však uvádí i Metodická pomůcka k § 14 správního řádu Ministerstva vnitra České republiky ze dne 9. května 2017¹ tento rozsudek není možné po nabytí účinnosti přestupkového zákona 1. července 2017 aplikovat, neboť § 63 tohoto zákona výslovně upravuje nutnost pověřit rozhodováním o přestupku jiný správní orgán, je-li podezřelým z přestupku člen zastupitelstva územního samosprávného celku, jehož orgán je příslušný k řízení o tomto přestupku nebo jehož orgán je odvolacím správním orgánem vůči příslušnému správnímu orgánu. Ustanovení § 63 přestupkového zákona tak představuje speciální úpravu problematiky systémové podjatosti upravené v § 14 správního řádu.
24. Krajský soud na základě výše uvedeného shrnuje, že z § 63 odst. 2 věty druhé přestupkového zákona jednoznačně vyplývá, že v daném případě, kdy žalobce je členem zastupitelstva Královehradeckého kraje, jehož krajský úřad je odvolacím orgánem vůči správnímu orgánu I. stupně, měl ve správním řízení již v prvním stupni rozhodovat správní orgán mimo obvod dotčeného Krajského úřadu Královehradeckého kraje, neboť již v této fázi správního řízení mohl být správní orgán I. stupně ovlivněn nadřízeným správním orgánem, tj. Krajským úřadem Královehradeckého kraje. Systémovou podjatost správního orgánu prvního stupně tak současně nelze zhojit pouhým pověřením řízení o přestupku jiného věcně příslušného odvolacího správního orgánu. Takový postup neodpovídá ustanovení § 63 odst. 2 přestupkového zákona.
25. Krajský soud dodává, že § 63 přestupkového zákona upravuje vyloučení správního orgánu z projednávání přestupku ex lege, kdy správní orgán má z úřední povinnosti upozornit nadřízený správní orgán na existenci systémové podjatosti a věc mu předat, aby pomocí usnesení provedl delegaci. V dané věci tedy není rozhodné, zda usnesení Ministerstva dopravy České republiky ze dne 5. 1. 2021 č. j. 4897/2020-160-SPR/3 bylo žalobci řádně doručeno a zda proti němu žalobce podal rozklad, neboť žalovaný měl po zjištění, že v dané věci rozhodoval v prvním stupni správní orgán, který měl být dle § 63 odst. 2 přestupkového zákona z projednávání a rozhodování ve věci vyloučen, věc

¹ Ministerstvo vnitra. Metodické pomůcky ke správnímu řádu, *Metodická pomůcka k problematice systémové podjatosti* [online]. <https://www.mvcr.cz/clanek/spravni-rad-metodicke-pomucky-ke-spravnimu-radu-metodicke-pomucky-ke-spravnimu-radu.aspx>

(znovu) předložit Ministerstvu dopravy České republiky, aby pověřil již v prvním stupni správního řízení správní orgán mimo obvod dotčeného Krajského úřadu Královéhradeckého kraje.

V. Závěr

26. Krajský soud shledal žalobu důvodnou a napadené rozhodnutí žalovaného zrušil (§ 78 odst. 1 s. ř. s.). Protože již v odvolacím řízení před žalovaným byly dány důvody pro zrušení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, rozhodl krajský soud tak, že zrušil i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 3 a 4 s. ř. s.). Zruší-li krajský soud rozhodnutí správního orgánu a vrátí-li mu věc k dalšímu řízení, je tento správní orgán vázán právním názorem vysloveným soudem ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

VI. Náklady řízení

27. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Nutné je přitom posuzovat procesní úspěšnost účastníků řízení. Z tohoto pohledu je nutno za úspěšného účastníka považovat žalobce, neboť se v průběhu celého řízení domáhal zrušení rozhodnutí správních orgánů obou stupňů; naopak žalovaný měl v řízení zájem na zachování rozhodnutí správních orgánů.
28. Co se týče nákladů řízení o žalobě, ty spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3.000 Kč a rovněž v odměně zástupce žalobce. Ta je tvořena odměnou za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení podle § 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, a sepsání žaloby podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu), přičemž sazba odměny za dva úkony činí 6.200 Kč, a dvěma paušálními částkami ve výši 600 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Zástupce žalobce doložil, že je plátcem DPH. Náklady soudního řízení tak dále představuje 21 % DPH z odměny a náhrada v celkové výši 1.428 Kč. Náhrada nákladů řízení tedy celkově činí částku 11 228 Kč. Výše uvedenou částku je žalovaný povinen zaplatit žalobci v souladu s § 64 s. ř. s. a § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, k rukám zástupce žalobce.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 23. listopadu 2022

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
samosoudkyně